

Књига пророка Данила — број деведесет шест

Трострука примена пророштва: откључавање пророчког оквира за последње дане

Jeff Pippenger
2024-02-29

Оквир пророчке поруке Вилијама Милера чиниле су две пустошне силе — паганизам, а затим папство — а оквир пророчке поруке организације Future for America чине три пустошне силе — паганизам, затим папство, а затим отпаднички протестантизам — при чему су све оне на крају истовремене. Кључни пророчки кључ за Милерово пророчко разумевање био је да је „свагдашња“ у књизи Даниловој била симбол паганизма, јер је тиме била успостављена веза између двеју пустошних сила, што је постало оквир његовог пророчког разумевања. Кључни пророчки кључ за пророчко разумевање организације Future for America јесте такође да је „свагдашња“ у књизи Даниловој симбол паганизма, јер је историјско испуњење паганизма успоставило редослед догађаја у Данилу једанаест, стихови четрдесети и четрдесет први, што је постало оквир пророчког разумевања организације Future for America.

Као што је увек случај са новом светлошћу, напредовању истине која је била откривена 1989. године, при распаду Совјетског Савеза, супротстављали су се многи разнородни гласови. Отпор подигнут против истине неизоставно је доводио до јаснијег разумевања истине. У тим раним расправама против истине која се налази у последњих шест стихова једанаестог поглавља Данила, неколико пророчких правила која се налазе у Библији било је препознато као суштински доказ у прилог порасту знања до којег је дошло када је књига пророка Данила била откривена 1989. године. Тренутно разматрамо једно од тих правила, које називамо „трострука примена пророчанства“.

Почели смо разматрањем две троструке примене које су, на једном нивоу, иста линија, али су, на другом нивоу, различите. Прве две манифестације Рима (пагански и папски) успостављају трећу манифестацију, Савремени Рим. Прве две манифестације Вавилонa (Вавел и Вавилон) успоставиле су трећу манифестацију, Савремени Вавилон. Савремени Рим је звер из Откривења седамнаест коју Савремени Вавилон јаше и над којом царује. Они су различити колико је каубој различит од свога коња, али такође чине духовни блуд једно с другим, те су на том нивоу једно. Постоје још две друге троструке примене пророчанства које поседују сличан однос.

Прве две манифестације Илије (Илија и Јован Крститељ) утврђују трећег Илију последњих дана. Упоредо с тим, прва два весника који припремају пут Веснику савеза (Јован Крститељ и Вилијам Милер) утврђују весника који последњих дана припрема пут Веснику савеза. Постоје три важне тачке које треба препознати у вези с ове две линије троструке примене

пророштва.

Прва тачка јесте да су стварни историјски представници двеју линија троструких примена пророчанства у суштини исте историјске личности, али је њихова сврха у та два приказа јасно различита. Друга тачка јесте препознати у чему се састоји разлика између те две тесно повезане троструке примене пророчанства. Та разлика је у томе што Илија представља спољашње дело у последњим данима, а весник који припрема пут за Весника Завета представља унутрашње дело у последњим данима.

Трећа тачка коју треба запазити јесте да Исус, као Алфа и Омега, поистовећује трећег Илију, а такође и трећег весника који приправља пут, и с првим и с последњим Илијиним весником, и с првим и последњим весником који приправља пут за Весника завета. Илијин весник првог анђела и Илијин весник трећег анђела сачињавају треће испуњење Илије, а весник који приправља пут представљен је као весник покрета и првог и трећег анђела.

Пророк Илија пружа сликовит приказ последњеданог сукоба између Божјег народа и троструког савеза савременог Рима у сукобу на гори Кармил.

Гора Кармил налази се у северном Израелу, близу обале Средоземног мора. Пружа се приближно у правцу северозапад–југоисток и образује истакнут планински гребен који се протеже око 39 миља (63 километра). Долина Мегидо, позната и као Језраелска долина, налази се југоисточно од горе Кармил. Гора Кармил и долина Мегидо релативно су близу једна другој у погледу удаљености. Растојање између њих, ваздушном линијом, износи приближно 20 до 25 миља (32 до 40 километара). Западно од горе Кармил налази се Средоземно море, а источно од долине Мегидо и Језраелске долине налази се Галилејско море, познато и као Тиверијадско језеро или Кинеретско језеро.

У Откривењу, битка код Армагедона поистовећује се с долином Мегидо, а надахнуће није желело да ученици пророштва поверују да књига Откривења своју поруку означава у дословним терминима; стога је, када је Армагедон (Мегидо) именовала као Армагедон, употребила реч „haar“, која значи гора, да би јасно показала да је та битка духовно представљање коначне битке ка којој аждаја, звер и лажни пророк воде свет.

Поистовећујући Мегидо са Армагедоном, Јован је јасно ставио до знања да га не треба разумети као дословно географско место, јер је Мегидо долина и нема гора. У непосредној близини налази се гора Кармил, где се одиграо Илијин сукоб са Ахавом и Језавељиним пророцима; стога су и Мегидо и гора Кармил слике завршне битке Армагедона.

Када бисте повукли троугао са Јерусалимом, гором Кармилом и долином Мегидо, Јерусалим би се налазио на југоисточном углу тог троугла, гора Кармил на северозападу, а долина Мегидо на североистоку. Подручје које симболично представља битку Армагедона омеђено је са два мора, и цар са севера (блудница Модерног Вавилона) долази своме крају између мора и славне свете горе. И у то време завршава се време човековог испитивања.

Али ће га узнемирити гласови са истока и са севера; зато ће изаћи с великом јарошћу да затре и сасвим истреби многе. И посадиће шаторе свога дворца између мора на славној

светој гори; али ће доћи своме крају, и нико му неће помоћи. И у то време устаће Михаило, велики кнез који стоји за синове твога народа; и настаће време невоље какве није било откако је народа па до тог времена; и у то време избавиће се твој народ, сваки који се нађе записан у књизи. Данило 11:44–12:1.

Трострука примена Илије представља спољашње суочавање Божјег народа са царем севера, који је глава троструког савеза аждаје, звери и лажног пророка, који води свет у Армагедон. Илијина три непријатеља, који су били праслика троструког савеза, били су Ахава, који је био цар десет северних племена, представљајући десет царева из Откривења седамнаест, који чине блуд с Вавилонском блудницом и који се саглашавају да предају своје царство блудници за „један час“, што је „час“ кризе недељног закона. Вавилонску блудницу представљала је Језавеља, а Језавељини Валови пророци и свештеници гаја представљају лажног пророка.

Криза недељног закона почиње ускоро долазећим недељним законом у Сједињеним Државама и завршава се када Михаило устане. Када тај недељни закон дође, други глас из осамнаестог поглавља Откривења позива друго Божје стадо да изађе из Вавилона. Временско раздобље од позива да се изађе из Вавилона до завршетка времена милости јесте раздобље суда над блудницом Вавилона. То је такође и временско раздобље када се Свети Дух излива без мере. То је „час“ у коме десет царева пристају да заједно владају са тирском блудницом, која више није заборављена. То је „час“ великог „земљотреса“ из једанаестог поглавља Откривења, када је сто четрдесет и четири хиљаде подигнуто као застава.

И цареви земаљски, који су с њом чинили блуд и живели у раскоши, заплакаће за њом и нарицаће за њом, кад виде дим од пожара њезина, стојећи издалека од страха пред муком њезином, говорећи: Авај, авај, велики граде Вавилоне, граде силни! јер у један час дође суд твој. Откривење 18:9, 10.

Као што је Јован означио Мегидо као гору („har“) Мегидо да би указао на духовну, а не дословну истину, тако се и суд над курвом вавилонском и Тиром означава као да се збива током „часа“, а такође и у „дану“.

Зато ће њезина зла доћи у један дан, смрт, и жалост, и глад; и биће сасвим спаљена огњем; јер је силан Господ Бог који јој суди. Откривење 18:8.

После 22. октобра 1844. пророчко време више се не примењује пророчки, и стога је суд над папском влашћу представљен као да се одиграва у „часу“, а такође и у „дану“. „Час“ њенога суда јесте пророчки период од закона о недељи у Сједињеним Државама до затварања времена милости. Важно је уочити овај период при разматрању Илије последњих дана, јер Илијина борба на гори Кармил следи унутрашње испитивање Божјег народа последњих дана, а период испитивања и за цркву и за свет садржи исте пророчке почетке и завршетке.

Два гласа из Осамнаесте главе Откривења представљају два различита позива упућена двема црквама. Прва црква јесте сто четрдесет и четири хиљаде из седме главе Откривења, а друга црква која је позвана јесте велико мноштво из седме главе Откривења. Позив упућен сто четрдесет и четири хиљаде бива дат док се Свети Дух излива по мери, а позив великом

мноштву бива дат када се Свети Дух излива без мере.

„Пророк каже: ‘И видех другог анђела где силази с неба, који имаше велику власт; и земља се засја од славе његове. И повика силно јаким гласом, говорећи: Паде, паде Вавилон велики, и поста станиште демона’“ (Откривење 18:1, 2). Ово је иста порука која је дата од другог анђела. Вавилон је пао, „јер је вином гнева блуда својега напојио све народе“ (Откривење 14:8). Шта је то вино? — Њене лажне науке. Она је дала свету лажну суботу уместо Суботе четврте заповести, и поновила је лаж коју је Сотона најпре казао Еви у Едему — о природној бесмртности душе. Многе сродне заблуде раширила је надалеко и нашироко, „учећи наукама заповести људске“ (Матеј 15:9).

„Када је Исус започео Своју јавну службу, очистио је Храм од његовог светогрдног оскрнављења. Међу последњим делима Његове службе било је друго чишћење Храма. Тако се и у последњем делу опомене свету упућују два посебна позива црквама. Порука другог анђела гласи: ‘Паде, паде Вавилон, град велики, јер вином гнева блуда својега напоји све народе’ (Откривење 14:8). А у силном покличу поруке трећег анђела чује се глас с неба који говори: ‘Изиђите из ње, народе мој, да не будете заједничари у гресима њезиним, и да вас не задесе зла њезина. Јер греси њезини дођоше до неба, и Бог се опомену неправди њезиних’ (Откривење 18:4, 5).“ Selected Messages, књига 2, 118.

Силни анђеол је сишао у испуњењу осамнаесте главе Откривења, када су велике зграде Њујорка биле оборене 11. септембра 2001. године, с доласком „источног ветра“ ислама. Тада је повикао „силно јаким гласом говорећи: Паде, паде Вавилон велики, и постаде пребивалиште демона.“ А затим се у четвртом стиху чује други глас „с неба где говори: ‘Изађите из ње, народе мој.’“ Та два гласа су „два различита позива упућена црквама.“ Две различите Божје цркве у последњим данима поистовећују се са сто четрдесет и четири хиљаде и великим мноштвом.

Период испитивања за сто четрдесет и четири хиљаде почиње исламом трећег Тешко, који Исаија поистовећује са „даном источног ветра“. Тај период испитивања завршава се ускоро долазећим законом о недељи у Сједињеним Државама и спровођењем жига звери. Звер је фалсификовани цар севера, глава савременог Вавилона. Вавилон је лав у седмој глави Данилове књиге, а непослушни пророк из Јуде, који представља лаодикијски адвентизам, умире у периоду који почиње са „магарцем“ ислама (11. септембар 2001), а завршава се са „лавом“ (савремени Вавилон).

У временском раздобљу представљеном као „гроб“ непослушног пророка лаодикијског адвентизма, позни дажд се одмерава, док се цркви сто четрдесет и четири хиљаде упућује посебан позив. Када се то раздобље оконча, у „час“ „великог земљотреса“, који представља недељни закон у Сједињеним Државама, настаје раздобље другог гласа из Откривења осамнаест, са спровођењем жига звери, који је жиг цара севера. У исто време, ислам трећег Тешко се употребљава да донесе поступни, све јачи суд над отпалим светом. Порука коју објављује „застава“ сто четрдесет и четири хиљаде током тог другог посебног позива цркви „великог мноштва“ поистовећује „жиг“ „цара севера“ и улогу ислама трећег Тешко, представљеног као „синови истока“.

Порука која разгнењује папску силу у четрдесет четвртом стиху једанаестог поглавља Данила, и порука која покреће коначно папско крвопролиће, представљена је као „гласови са истока“ (ислам) и „са севера“ (жиг звери). У том раздобљу, као и у претходном раздобљу, ислам „источног ветра“ доноси суд над Сједињеним Америчким Државама да би отпочео то раздобље, а раздобље се окончава када цар севера дође своме крају, „између мора и славне свете горе“, у долини Мегидо и на гори Кармил.

Период суда над савременим Вавилоном, који представља њену самртничку постељу (гроб), почиње симболом истока и завршава се симболом севера, баш као што се самртничка постеља непослушног лаодикијског пророка окончала у првом јасном позиву црквама. Гроб (самртничка постеља) у који су сахрањени и лажљиви пророк из Ветилја и непослушни пророк из Јуде представљен је између „магарца“ и „лава“.

Илија представља Божји народ последњих дана, који се суочио са троструким непријатељем, представљеним Ахавом, Језавељом и Језавељиним пророцима. Језавеља је симбол папске силе у четвртој цркви, Тијатири, а њени пророци на Кармилу били су представљени Валовим пророцима и жрецима гаја. Вал представља мушко божанство, а жреци гаја представљали су Астарту, женско божанство; стога су Језавељини лажни пророци били састављени од мушкараца и жена, представљајући спој Цркве и Државе који је у књизи Откривења представљен ликом звери.

Сједињене Државе су те које најпре подижу лик звери у Сједињеним Државама, а потом у свету, и Сједињене Државе су те које су лажни пророк троструког савеза. Ахав, цар десет племена, представља десет царева из седамнаесте главе Откривења, то јест аждаху, а Језавеља је звер. Илија је био у сукобу са троструким савезом Модерног Вавилонa, на гори Кармилу, где блудница вавилонска долази своме крају, и никога нема да јој помогне. Трострука примена Илије представља спољашњи сукоб који се подиже против Божјег народа последњих дана, а Илија представља пророка који је у непосредном сукобу са те три силе.

Важан елемент Илијине приче јесте „киша“, која представља позни дажд што се излива у историји сукоба. Уочи сукоба на гори Кармилу, Илија је јасно изјавио да неће бити кише, осим на његову реч. Раздобље које води до „часа“ Језавељиног суда јесте раздобље представљено првим посебним „гласом“ датим црквама. Тај „глас“ је дошао 11. септембра 2001. године, и у том раздобљу „киша“ је била само „измерена“, и у том раздобљу постојале су две супротстављене поруке позног дажда које су биле укључене у Авакумову расправу. Једна је била кривотворена порука плакања за Тамузом, која је представљала „поруку мира и безбедности“, а друга је била истинита порука трећег тешког ислама.

Истинска порука о „позном дажду“ била је заснована на улози ислама трећег тешког јада. Та порука потекла је из једног извора (а то је Future for America), и те две поруке бориле су се за превласт све док историја није потврдила ваљаност истинске поруке, а такође потврдила и безумље поруке о „миру и безбедности“ у оваквом времену као што је ово.

„Пророштва Данила и Јована треба разумети. Она међусобно тумаче једно друго. Она свету дају истине које свако треба да разуме. Ова пророштва треба да буду сведочанство у свету. Својим испуњењем у овим последњим данима, она ће сама себе објаснити.“
Kress Collection, 105.

Прво испуњење Илије у трострукој примени Илије потврђује други Илија, кога је Исус поистоветио са Јованом Крститељем. Заједно, та два сведока утврђују трећег Илију.

А кад они одлажаху, Исус поче говорити мноштву о Јовану: Шта сте изишли у пустињу да видите? Трску коју ветар љуља? Него шта сте изишли да видите? Човека обучена у меке хаљине? Ево, они који носе меке хаљине по царским су дворовима. Него шта сте изишли да видите? Пророка? Да, кажем вам, и више него пророка. Јер то је онај за кога је писано: Ево, ја шаљем анђела својега пред лицем твојим, који ће приправити пут твој пред тобом. Заиста вам кажем: између рођених од жена није устао већи од Јована Крститеља; али и најмањи у царству небеском већи је од њега. А од дана Јована Крститеља до сада, царство небеско на силу се узима, и силеције га задобијају. Јер су сви пророци и закон прорицали до Јована. И ако хоћете примити, он је Илија што ће доћи. Ко има уши да чује, нека чује. Матеј 11:7–15.

Наставићемо ово проучавање у следећем чланку.

„Danas, u duhu i sili Ilijinoj i Jovana Krstitelja, vesnici po Božjem određenju skreću pažnju svetlu koji je pred sudom na svečane događaje koji će se uskoro zbiti u vezi sa završnim časovima vremena probe i pojavom Hrista Isusa kao Cara nad carevima i Gospoda nad gospodarima. Uskoro će svakome čoveku biti suđeno za dela učinjena u telu. Došao je čas Božjeg suda, i na pripadnicima Njegove crkve na zemlji počiva svečana odgovornost da opomenu one koji stoje, takoreći, na samoj ivici večne propasti. Svakom ljudskom biću širom sveta koje bude htelo da posluša moraju se jasno izneti načela o kojima je reč u velikoj borbi koja se vodi, načela o kojima zavise sudbine celoga čovečanstva.

„У овим последњим часовима времена милости за синове човечије, када ће судбина сваке душе тако ускоро бити заувек одлучена, Господ неба и земље очекује од Своје цркве да се пробуди на деловање као никада раније. Они који су у Христу ослобођени познањем драгоцене истине, сматрају се од стране Господа Исуса Његовим изабраницима, повлашћеним више од свих других народа на лицу земље; и Он рачуна на њих да објављују хвале Ономе који их је позвао из таме у чудесну светлост. Благослови који се тако изобилно дарују треба да се преносе другима. Радосна вест о спасењу треба да иде сваком народу, племену, језику и људима.“

„У виђењима пророка старине Господ славе био је приказан како дарује нарочиту светлост Својој цркви у данима таме и неверја који претходе Његовом другом доласку. Као Сунце Правде, требало је да се уздигне над Својом црквом, ‘са исцељењем у крилима својим.’ Малахија 4:2. И од сваког истинског ученика требало је да се шири утицај за живот, храброст, помоћ и право исцељење.“

„Христов долазак збиће се у најмрачнијем раздобљу историје ове земље. Дани Нојеви и Лотови приказују стање света непосредно пре доласка Сина човечјега. Свето писмо,

указујући унапред на то време, објављује да ће Сотона деловати са сваком силом и „са сваком преваром неправде“. 2. Солуњанима 2:9, 10. Његово деловање јасно се открива у тами која се убрзано умножава, у безбројним заблудама, јересима и обманама ових последњих дана. Сотона не само што држи свет у ропству, него његове преваре као квасац прожимају и цркве које исповедају име нашега Господа Исуса Христа. Велики отпад развиће се у таму дубоку као поноћ. Божјем народу то ће бити ноћ кушње, ноћ плача, ноћ прогона ради истине. Али из те ноћи таме засијаће Божја светлост.“ Пророци и цареви, 716, 717.